

Societat | | Actualitzat el 14/05/2019 a les 19:54

Danae Boronat: «Si les dones narren gimnàstica o natació, per què no han de poder narrar un partit de futbol?»

La periodista tarragonina, que va fer història diumenge convertint-se en la primera dona que narra un partit per televisió de La Lliga, reflexiona sobre el paper de la dona en aquest sector

Danae Boronat narrant el seu primer partit de La Lliga. | @danaeboronat

Danae Boronat (Tarragona, 1985) ha fet història en el món del periodisme esportiu a l'estat espanyol. Aquest diumenge es convertia en la primera dona que narra, per televisió, un partit de Lliga, concretament el que va tenir lloc entre l'Atlètic de Madrid i el Sevilla FC. Boronat treballa actualment com a presentadora del programa *Xtra* a BeIN La Liga i com a presentadora als canals *Vamos* i *Movistar Liga de Campeones*. També és col·laboradora de RAC1 i de Catalunya Ràdio, i en aquesta entrevista amb **NacióDigital** reflexiona sobre el que va passar diumenge.

- Què sents després d'haver fet història i convertir-te en la primera dona que narra un partit de futbol masculí de primera divisió?
- En part sento orgull per haver-me llençat a la piscina i intentar-ho, però per l'altra no puc evitar

preguntar-me com és que no havia arribat abans aquest fet. No deixa de ser curiós la repercussió que ha tingut la notícia i la sorpresa que s'ha endut molta gent de "com és que mai abans una dona havia narrat un partit de futbol de primera divisió per televisió a escala estatal?".

- Per què creus que no havia passat abans?

- Crec que ha faltat valentia. Segur que hi ha hagut dones abans que jo que algun cop s'havien plantejat narrar un partit però que no s'han atrevit perquè no tenien ningú que ho hagués fet abans. En el meu cas, vaig pensar que preparant-me podria fer-ho i així ha estat.

- T'ho va demanar l'empresa?

- No, no, vaig preparar-me sola i quan vaig veure que podria estar preparada i que em sentia capacitada, ho vaig proposar a Mediapro. Vaig explicar-los que m'havia estat preparant uns mesos i que, si consideraven que podria tenir un espai, doncs que podien comptar amb mi. Van accedir a fer-me unes proves i quan em van veure preparada, doncs va ser quan em van oferir narrar l'Atlètic de Madrid contra el Sevilla, un partit de primera divisió. Vull remarcar que no ho van fer pel fet que fos una dona, sinó perquè després de fer-me proves van veure que estava preparada i que podien confiar en el que faria.

- N'estàs satisfeta, del resultat?

- Molt però, per altra banda, repeteixo: no he fet res! És a dir, tinc la sensació que és una mica exagerada la reacció. M'explico: la celebro i celebro que se li doni valor, però per altra banda em sembla que s'ha de normalitzar, que això només és un pas més cap a la igualtat, i que la narració no té gènere. Tot i que fins ara en el futbol semblava impossible que una dona narrés un partit, les dones havien narrat als Jocs Olímpics i altres disciplines esportives. Per què en el futbol no? Era un procés natural que acabés passant.

- Explica'ns una mica més com et vas preparar: quant de temps hi has invertit i com ho feies?

- Ui! Vaig començar a preparar-me al gener, pel meu compte. Li vaig dedicar moltes hores. Convisc cada dia amb narradors molt experts i els millors del país, que m'han ajudat molt en tot aquest procés: m'han animat, sí, però sobretot m'han aconsellat, "vigila això", "ull amb allò", "per aquí vas molt bé"... La narració esportiva, encara que tinguis un domini del futbol, de la llengua i de la història de l'esport, és pràctica. Implica un ritme, una atenció i unes coses que només adquireixes amb pràctica.

Hoy ha sido un día muy especial. He narrado el Atlético-Sevilla para La Liga TV, mi primer partido, con el gran @albertoowono (https://twitter.com/albertoowono?ref_src=twsrc%5Etfw) como comentarista. Muy contenta por la oportunidad y por el resultado. A seguir aprendiendo. [pic.twitter.com/8P58rL2TCw](https://t.co/8P58rL2TCw) (<https://t.co/8P58rL2TCw>)

? Danae Boronat (@danaeboronat) May 12, 2019
(https://twitter.com/danaeboronat/status/1127664142473682944?ref_src=twsrc%5Etfw)

- I practicaves narrant partits?

- Sí (riu), i sola, que és un avorriment absolut! Et canses d'escoltar-te a tu mateixa... a vegades demanava a algun company que estigués amb mi una estona i així podia donar-me la seva opinió. De mica en mica he anat guanyant seguretat.

- Havies cantat gols abans?

- Sí, quan treballava a Onda Cero a Tarragona, ara fa més de deu anys, jo cantava els gols del Nàstic. Participava dins del carrusel de la cadena, que es deia RadioEstadio, i em donaven pas quan feien gol, llavors jo explicava la jugada i cantava el gol. Així que sí, jo ja m'havia estrenat cridant "Gooooool" a escala estatal, però narrar un partit durant 90 minuts requereix una tècnica i mecanismes que si no els treballes, doncs ho veig difícil. Llavors jo volia estar preparada, no volia tirar-me a la piscina sense un bagatge.

- Com et vas sentir narrant l'Atlètic de Madrid contra el Sevilla FC?

- Molt bé! He de dir que feia temps que no sentia aquells nervis. És veritat que col·laboro amb ràdios, que treballo a la televisió... però aquells nervis que vaig sentir mitja hora abans del partit feia temps que no els notava. Però és lògic i fins i tot crec que positiu, estar nerviosa. Un cop vaig començar però, els nervis van anar desapareixent.

- Vas gaudir el partit?

- Sí, sobretot a partir de la segona part. El periodista Alberto Edjogo-Owono, que ens coneixem des de fa temps i és un dels millors comentaristes de l'estat espanyol, em va ajudar molt. Vaig quedar molt satisfeta del resultat. Crec que si algú no va parar prou atenció segur que no es va adonar que era una dona que tot just començava. Lògicament hi ha molt de marge de millora, moltíssim i només faltaria. Però en vaig sortir molt satisfeta i he rebut bones crítiques.

- Creus que has estat la primera de moltes?

- Sí, segur, sé que hi haurà continuïtat. El fet que m'hagi llençat a la piscina... Segur que hi ha hagut gent que ha dit "què fa aquesta boja?", però estic convençuda que farà que altres noies també facin aquest pas.

- Ara que dius això "d'aquesta boja"... Amb quins comentaris t'has topat al llarg de la teva carrera?

- Sovint l'entorn et diu "no et compliquis la vida", o "per què t'has de ficar en aquest món d'homes?", fins i tot "no t'acceptaran" i "et criticaran pel fet de ser dona". I sí, és així, tot això m'ho han dit. I estic segura que molts dels que em van escoltar per primera vegada deurien dir "Quina veu de pito"... Però és falta de costum, és lògic. Diria que és falta de costum i masclisme, és clar.

- Davant d'això, quin missatge els envies?

- Que ja n'hi ha prou. Si les dones poden narrar una competició de gimnàstica rítmica o de natació sincronitzada, per què no han de poder narrar un partit de futbol? No em vaig proposar demostrar res a ningú, però sí que vaig pensar que era un bon moment. El futbol femení sembla que està adquirint la rellevància que es mereix i crec que era bon moment per seguir avançant en igualtat. Si cada cop hi ha més noies que juguen a nivells professionals de futbol, doncs comunicativament hem d'estar a l'altura.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=UoeelALrfV8>